

Quérote libre.

Versión galega da canción 10 de Agustín García Calvo

por CARMEN BLANCO

Como recoñecemento á imprescindible e profunda liberdade integral das persoas e, en consecuencia, logo tamén das linguas e das músicas, publico unha versión feita en 2005 para as miñas alumnas e os meus alumnos de Literatura Galega da Facultade de Humanidades. É a canción 10 do libro *Canciones y soliloquios*, de Agustín García Calvo, tomada da segunda edición feita en Madrid, na Editorial Lucina, en 1982 (pp. 20-21). Esta canción 10, que comeza dicindo “Libre te quiero”, foi musicada y cantada por Amancio Prada, tal como o propio García Calvo recorda na “Nota de edición” (p. 7) da obra citada.

10

Libre te quiero,
como arroyo que brinca
de peña en peña.
Pero no mía.

Grande te quiero,
como monte preñado
de primavera.
Pero no mía.

Buena te quiero,
como pan que no sabe
su masa buena.
Pero no mía.

Alta te quiero,
como chopo que al cielo
se despereza.
Pero no mía.

Blanca te quiero,
como flor de azahares
sobre la tierra.
Pero no mía.

Pero no mía
ni de Dios ni de nadie
ni tuya siquiera.

10

Quérote libre,
como regato que brinca
de pena en pena.
Mais non miña.

Quérote grande,
como monte preñado
de primavera.
Mais non miña.

Quérote boa,
como pan que non sabe
a súa masa boa.
Mais non miña.

Quérote alta,
como chopo que ao ceo
se espreguiza.
Mais non miña.

Quérote branca,
como flor de azares
sobre a terra.
Mais non miña.

Mais non miña
nin de Deus nin de ninguén
nin túa sequera.

A parella de poetas libertarios Isabel Escudero e Agustín García Calvo